

ikke Virksomhederne kommer ind under den offentlige Drift og dermed det offentlige Ansvar.

Økonomisk set er der ingen Tvivl om, at kommunal Overtagelse af Biografteatrene vil være en ganske glimrende Forretning. Man har de mest lovende Beviser herpaa fra Norge, hvor en saadan Ordning er gennemført. Jeg kan saaledes oplyse, at i Aaret 1919 havde Kristiania Kommune en Indtægt ved Biografteatrene paa 2 174 000 Kr. Da København er omtrent dobbelt saa stor som Kristiania, er der ingen Tvivl om, at en kommunal Overtagelse af Biografteatrene her vilde kunne give Københavns Kommune en Nettoindtægt paa mindst et Par Millioner Kroner. I Norge er der en Række Byer paa Størrelse med Odense og Aalborg, som tjener 300 000—400 000 Kr. om Aaret paa Biografteatre, og man er endda i Norge ikke endnu naaet Højdepunktet af, hvad man kan naa. Man har ikke faaet Biografteatervæsenet ordentligt organiseret, man har for mange og for smaa Lokaler, hvad der medfører en dyrere Drift. Naar først man faar det hele indrettet fuldt tidssvarende, kan der sikkert tjenes flere Penge endnu.

En kommunal Overtagelse vil altsaa, foruden at være bedre i pædagogisk Henseende, kunne blive en god økonomisk Forretning for Kommunerne, og Kommunerne trænger i høj Grad til Penge, ikke mindst til Anvendelse paa andre kulturelle Omraader. Jeg har tidligere nævnt, paa hvilke Omraader jeg mente, at et eventuelt kommunalt Biografteateroverskud skulde anvendes. Jeg skal gentage det her: det er saadanne Opgaver som Bogsamlinger, Læsestuer, Folkekoncerter, folkelige Foredrag, billige Teaterforestillinger o. s. v. Det er alt sammen Kulturomraader, som kan have den største Betydning for den opvoksende Slægt. Det er Omraader, som Kommunerne nu ofte maa knibe paa, fordi de ikke synes, de har Raad til at anvende ret meget paa dem; i det Øjeblik, de gennem Biografteaterindtægten fik Midler, som de kunde anvende hertil, vilde der være vundet adskilligt. Paa Grund af den korte Arbejdstid har Ungdommen nu mere Fritid end før. Det gælder om, at Ungdommen benytter denne Fritid til Udvikling, og det maa da være en Opgave for Samfundet at tilrettelægge Adgangen til, at Ungdommen kan nyde Kulturgoderne. Kommunale Biografteatre kunde ogsaa blive et Led i selve Børneundervisningen.

Ud fra dette Synspunkt vil jeg derfor anbefale en Ændring i det foreliggende Lovforslag i den Retning, jeg her har paapeget,

der muliggør en Udvikling, og udtrykke Haabet om, at den højtærede Justitsminister vil gaa med dertil. I § 1 staar der nu: „Biografteater kan kun drives i Henshold til Bevilling“; jeg kunde tænke mig, at der blev indsat: „der efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Bevillingen skal udnyttes, meddeles af“ o. s. v. Hvis der blev foretaget en saadan Tilføjelse, vilde det være tilstrækkeligt til, at de Kommuner, der ønskede at overtage Biografteatervæsenet, kunde gøre det, og det vilde sikkert være i høj Grad i Sagens Interesse.

Jeg kan ikke tænke mig, at dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, kan være særlig behageligt for den højtærede Justitsminister. Ministeren vil sikkert i overordentlig Grad blive overrendt af mere eller mindre habile og kvalificerede Ansøgere, som gerne vil have Bevilling, og det maa være en overmaade vanskelig Sag da at veje og vrage mellem retfærdige og uretfærdige. Det lader sig heller ikke nægte, at det er en overmaade stor økonomisk Magt, man giver Ministeren i Hænde, hvis Lovforslaget vedtages saaledes som foreslaaet. Nu tvivler jeg ikke om, at den nuværende højtærede Justitsminister er en Mand, der kan taale en saadan Magt; men sæt, vi fik en mindre karakterstærk Mand paa Justitsministerens Plads, saa kunde det maaske føre til, at Biografteaterbevillinger blev bortgivet til Partifæller eller personlige Venner — eller selv om dette ikke skete, kunde Ministeren maaske faa Skyld for at gøre det, og det vilde under alle Omstændigheder føre til ubehagelige Diskussioner.

Jeg vil derfor haabe, at vi kan faa gennemført en Ændring i den af mig her antydede Retning. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister vilde være særdeles vel tjent med at knytte sit Navn til en saadan Reform. Det kan gerne være, at det saa, naar en Gang Historien skal skrives, vil vise sig, at af de Reformere, den højtærede Justitsminister havde været med til at gennemføre, var denne en af dem, der fik størst Betydning for Samfundet.

Der er særdeles fyldige Oplysninger i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget; men der er dog enkelte Oplysninger, man savner. De kan maaske fremskaffes i Udvalget. Blandt andet kunde jeg ønske at vide, hvor mange af de nuværende Indehavere af Bevillinger der selv driver Biografteatre, og hvem der driver dem, hvor det ikke er Bevillingshaverne selv. Jeg har nogen Grund til at tro, at i en hel Række